

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010568
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010568.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. M., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 07. 12. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa obžalovaný S. M., nar. XX. XX. XXXX vo F., trvale bytom F., B. XX, t.č. ÚVV a ÚVTOS H. H., oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/209/2016/6611 zo dňa 17. 10. 2016, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku

dňa 05. 05.2016 v doposiaľ presne nezistenej dobe v poobedňajších hodinách okolo 14,00 hod. v I. Č.. XX, osada Š., okres F. vo dvore rodinného domu poškodeného V. R., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, sa tomuto ako aj jeho manželke F. R., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, vyhrážal usmrtením tým spôsobom, že po tom, ako prechádzal dvorom poškodeného na svojom osobnom motorovom vozidle SUZUKI Samurai, ev.č. F. XXX X. z dvora rodinného domu suseda D. O. a uvidel poškodeného V. R., ktorý na fúriku vyvážal na hnojisko hnoj, prudko pridal a s vozidlom úmyselne nadchádzal na poškodeného, ktorý musel uskočiť bokom a obvinený vozidlom zachytil fúrik, ktorý sa prevrátil, následkom čoho z vozidla odpadla predná tabuľa s evidenčným číslom a po tom, ako s vozidlom zastal, sa začal vyhrážať poškodenému a jeho manželke slovami, že ho zabije, že zabije aj celú jeho rodinu, že sa nedožijú dôchodku, čím takto svojím konaním vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o život a zdravie, ktorú skutočnosť poškodený neskôr oznámil na tiesňovú linku 158,

v bode 2/ rozsudku

dňa 13. 05.2016 v poobedňajších hodinách v doposiaľ presne nezistenej dobe od 14,00 hod. do 15,00 hod. v I. Č.. XX, osada Š., okres F. vo dvore rodinného domu poškodeného V. R., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, sa tomuto, ako aj jeho manželke F. R., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, vyhrážal usmrtením tým spôsobom, že potom, ako prechádzal dvorom poškodeného na svojom motorovom vozidle zn. SUZUKI Samurai, ev.č. F. XXX X. do dvora rodinného domu suseda D. O. zastal pri dome poškodeného a nastriekal do očí sučky psa poškodeného neznámu látku, v dôsledku čoho začala sučka zavýjať, čo spozoroval poškodený, ktorý bol pri statku na lúke pri dome a na toto sa vrátil do dvora, kde počkal obvineného, pokiaľ sa bude vracat späť a na to, ako sa tento vracal a uvidel poškodeného, nasmeroval na neho motorové vozidlo, v dôsledku čoho musel poškodený uskočiť bokom a pri tomto ako obvinený so svojím vozidlom prechádzal popri poškodenom, ho V. R. udrel rukou zovretou v päšť cez otvorené okno na dverách vozidla do hlavy, následne obvinený pokračoval v jazde a zastal pri poškodenej F. R., ktorá sa vracala z mesta, ktorej uviedol slová: „zabijem ťa, kurva, prípadne piča, aj s tvojím mužom“, čím takto svojím konaním vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o život a zdravie, ktorú skutočnosť poškodený neskôr oznámil na tiesňovú linku 158, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 18. 10. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/209/16/6611 obžalobu na S. M. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný S. M. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že dňa 05.05.2016 ani nebol na pozemku poškodeného V. R., vyvážal štrk z kameňolomu na vlastný pozemok, ktorý vôbec nie je v blízkosti pozemku poškodeného, teda sa mu ani nepohyboval po dvore. Sám poškodený to aj potvrdil na linke 158, keď im neuviedol, že sa obžalovaný pohybuje po dvore, teda v oznámení na tiesňovú linku nespomínal dvor. Dňa 13.05.2016 bol u suseda, svedka D. O., keď išiel, tak šiel autom, pomaly, lebo po dvore poškodeného behajú zvieratá. Psovi nič nenastriekal do očí, je to nemožné, a že sa mal vyhrážať poškodenej je tiež klamstvo. Na pojednávanie sú predvolaní aj príslušníci polície, ktorí to môžu tiež potvrdiť, že sa poškodenej nevyhrážal, a psovi nič nenastriekal. Nevedel, prečo ho poškodený v ten deň udrel, z jeho strany sú to klamstvá, pretože on ho udrel, a obžalovaný šiel následne na ošetrenie. Ďalej uviedol, že k susedovi O. chodí väčšinou na aute, pomaly, je tam štrková cesta, chodí tam teda po prístupovej ceste, nevie ale komu patrí, ale pozemky sú nevysporiadané. Tú cestu užíva ešte pán O. a aj iní ľudia, ktorí chodia k pánovi O.. Táto prístupová cesta prechádza cez pozemok, teda musí ísť aj cez dvor poškodeného, aby sa dostal k pánovi O., tak chodia všetci. On sa poškodeného R. nepýtal, či môže chodiť cez jeho dvor, lebo je to jediná prístupová cesta k pánovi O., inak sa tam dostať nedá. Pešo sa ku nemu tiež nedá inak dostať, to by musel prejsť cez lúky, lenže poškodený napáda ľudí, ktorí tam chodia po lúke, a to aj hubárov a lesníkov, preto chodí autom, aby sa cítil bezpečne. Dňa 05.05.2016 bol obžalovaný na Š., vozil kamene na dvor vedľa svojho pozemku, aby mohol betónovať. Aj privolanej hliadke ukázal, kadiaľ chodil autom, a je to ďaleko od R.. Poškodeným sa nevyhrážal, a to ani v minulosti. Nevedel vysvetliť, prečo podali trestné oznámenie, oni permanentne vyvolávajú na linku 158 na neho a na svedka O.. Aj napr. dňa 02.02.2016 zavolali políciu, že zatarasil cestu autom, prišli aj policajti, on ale na ceste nechal jeden voľný pruh, bolo to jediné miesto na zaparkovanie, teda jediné miesto kde vždy stáva, pretože na svojom pozemku má zložené drevo a veci, ale vozidlo polície popri ňom bez problémov prešlo. Nevedel uviesť, či to vadí poškodeným, jemu ale nepovedali nič. Dňa 13.05.2016 teda išiel k susedovi O., prešiel autom cez dvor poškodených. Na aute šiel preto, lebo poškodený má na dvore štyroch psov, so svedkom O. predebatovali nejaké veci, a potom sa autom vracal naspäť, pomaly prechádzal cez dvor ku svojmu pozemku, išiel teda pomaly, a zrazu zacítil úder do tváre, viac si nepamätal. Cez okno mu vrazil, nevedel ale či rukou alebo kameňom, zrejme poškodený R., a na viac si už nepamätal. Najbližšie, čo si potom pamätal, je už len to, že za ním prišiel svedok O., on sedel v jeho aute a išli na ošetrenie.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že mu nikdy poškodená F. R. nezakázala chodiť cez dvor, nemala námietky. Poškodený V. R. podľa neho bezdôvodne vyvolával na linku 158, aj na svedka O. volal v noci policajtov, je neznášanlivý, má problémy s prácou, nevie vychádzať s ľuďmi, je zádrapčivý. Poškodená F. R. má strach z manžela, teda poškodeného, párkrát ju videl aj s monoklom, finančne na tom tiež nie sú dobre, pretože pokiaľ vie, obaja nepracujú, sú tam teda určité tlaky, ktoré riešia poškodení takto.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal poškodený V. R., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že čo sa týka prvého skutku, obžalovaný išiel k susedovi O., on vyvážal na fúriku hnoj, obžalovaný autom rozbil fúrik a odtrhol značku na jeho aute a išiel preč, on následne volal políciu. Obžalovaný teda išiel na aute k susedovi, a potom išiel aj naspäť. On s manželkou povolili prechod cez ich dvor I. O., ktorý ale zomrel, prísťahoval sa tam jeho brat, svedok D. O., tak mu to tiež povolili, aby sa mohol dostať ku svojmu pozemku. Obžalovaný ale na ich dvore nemá čo robiť. Kým chodil obžalovaný kľudne cez dvor, im to nevadilo, ale čím viac ho ignorovali, tým viac vykrikoval. Poškodený vtedy teda išiel s fúrikom, na ňom mal lopatu, vidly, a obžalovaný narazil do fúriku. Taktiež sa im denno-denne vyhrážal, častejšie sa ale vyhrážal manželke, poškodenej F. R., on o tom ale nevedel. Vtedy sa mu obžalovaný vyhrážal zabitím, že ich zabije, že dokedy tam budú. Celé to začalo tak, že oni svedkovi O. nepredali pozemky, O. začal potom obžalovaného štváť, tak sa to začalo, a odvtedy je to denno-denne. Vtedy volal aj políciu, policajti aj prišli, ale bavili sa len s obžalovaným, za ním ani nešli a odišli preč. On im potom znovu volal, že čo má robiť s tou značkou, tak sa policajti vrátili, vzali značku a išli preč. Vtedy tam bol len on, manželka bola na vršku pri kravách. Obžalovaný vtedy vrazil „zabijem ťa, aj tvoju manželku“. Obžalovaný aj to auto nasmeroval naňho, najprv šiel pomaly, potom ale riadne pridal. Keď tadiaľ chodí obžalovaný na aute,

záležití, či je opitý alebo triezvy, ale už sa aj stalo, že ho s autom poškodený vyťahoval z jarku. Čo sa týka toho druhého skutku, on bol vtedy hore pri statku, obžalovaný prišiel do dvora na aute, zastal pri psovi, dačo mu nastriekal do očí, na čo začal pes skučať a kvičať. On to videl, tak rýchlo utekal dole, obžalovaný zatiaľ prešiel k svedkovi O., a povedal mu, že ten kokot je doma. On preto čakal na obžalovaného na dvore, ako sa na aute vracal, vôbec nezastal, tak mu cez otvorené okienko dal päťou do tváre, aby zastal, ale obžalovaný šiel ďalej, a zastavil sa až pri jeho žene, poškodenej, ktorá sa vracala z mesta. A jej povedal ty piča, zabijem ťa. Ona vôbec nevedela, o čo ide, prišla ku poškodenému úplne vystrašená. Následne poškodený volal na 158, medzi tým sa ale obžalovaný vrátil ku O., a povedal mu, aby ho šiel odvieť do nemocnice, že ten kokot ho udrel. Keď odchádzali do nemocnice na O. aute, tak sa tam stretli s policajtmí, a aj tam im obžalovaný nadával, že sú kokoti, a že dlho kryjú R.. Keď vtedy obžalovaný odchádzal od O., auto tiež nasmeroval naňho. Ako už ale uviedol, to nie je cesta, to je dvor, nie je to zaznačené ani na katastri. Sused O. býva asi 10 metrov od poškodeného, pešo sa dá k nemu tiež dostať cez lúky, obžalovaný býva od nich cca 70 metrov, nemusí preto chodiť autom.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že vlastníkom toho pozemku je jeho manželka, poškodená F.J. R., tá ho zdedila. Poškodená samozrejme obžalovanému povedala, že nemá chodiť po ich pozemku, povedala mu to osobne. Poškodený policajtom do telefónu uviedol, že mu obžalovaný prešiel opitý po dvore, narazil do fúriku, a že odtrhlo značku, na mieste im potom povedal všetko, čo sa stalo, kvôli čomu ich volal. Na mieste sa ho potom policajti pýtali, či si bude nárokovať škodu, škodu si ale neuplatňoval, nespomenul si, či sa ho pýtali ešte na niečo iné. Keď obžalovaný nastriekal niečo psovi do očí, tak s ním nebol poškodený u veterinára, zobral ho dnu, vymyl mu oči a prešlo mu to. Dňa 13. 05. 2016 sa jeho manželka vracala z mesta, bola už pri humne keď on udrel obžalovaného, obžalovaný ale zastal až pri nej, vyhrážal sa jej, potom prišla manželka ku nemu a už boli len doma. Do mesta odišla ráno, nevedel ale uviesť, koľko bolo hodín, keď sa potom vrátila, už boli len doma. Keď vtedy udrel obžalovaného do tváre, tak auto bolo v pohybe, on si pri údere poranil aj lakeť, keď na tom aute obžalovaný išiel, on odskočil dozadu, chrbtom narazil do zajačince a cez otvorené okno ho udrel do tváre. Je pravda, že v minulosti bol odsúdený, I. O. mu napadol manželku, a on ju bránil. Keď vtedy prišli policajti, tak videli ten fúrik. Nie je pravda, že volal políciu až po 3 hodinách, ako mu mal obžalovaný nabúrať do fúriku, pretože políciu volal hneď.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že poškodený jednoducho klame a vymýšľa si, dosvedčuje to aj výpis z linky 158, že tam volal zhruba až tri hodiny po tom, ako sa mal stať skutok.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj poškodená F. R., ktorá po zákonom poučení uviedla, že obžalovaný je ich sused, nerozprávajú sa už asi dva roky, nevie ale prečo, obžalovaný sa za niečo nahneval a prestal sa s nimi rozprávať. Dňa 13.05.2016 sa vracala z mesta, obžalovaný jej vtedy povedal, že ju zabije, aj jej muža, poškodeného V. R., nevedela ale, o čo išlo. Do mesta išla pred obedom, okolo 11.00 hod. na nákup, vracala sa autobusom 13.50 hod, takže domov sa vrátila okolo 14.15 až 14.30 hod. Keď sa vracala, počula veľmi štekať psov, tak pridala do kroku, videla, že obžalovaný ide cez ich dvor, jej manžel uskakoval pred autom a udrel obžalovaného do tváre, obžalovaný potom pri nej spomalil a povedal, že zabije ju aj jej manžela, a pokračoval s autom ďalej. Mal taký výraz, akoby to aj chcel spraviť. Potom šiel obžalovaný ďalej dole, po chvíli sa ale vrátil k susedovi, D. O., a po čase prišla aj policajná hliadka, a potom obžalovaný aj so susedom odišli. Manžel jej povedal, aby mu dala telefón, aby zavolať políciu, lebo obžalovaný niečo nastriekal psovi do očí, a tiež sa pýtal, čo jej obžalovaný povedal, a aby to povedala policajtom. Hliadka, ktorá prišla, jej povedala, že to má povedať druhej hliadke, ktorá príde, ale žiadna druhá hliadka už neprišla, čakali aj cez víkend. Za dva týždne sa toto opakovalo, teda že obžalovaný na nich vykrikoval a vyhrážal sa im, tak to išla oznámiť na políciu. Predtým sa obžalovaný vyhrážal aj jej, o čom ale manželovi nepovedala, pretože sa bála, že by manžel obžalovaného zbil. Dňa 05.05.2016 bola pri statku, čo je hore na kopci, keď sa vrátila domov, manžel jej ukazoval značku z auta a vravel jej, že ho chcel obžalovaný zraziť. Manžel potom volal na políciu, potom išiel s vedrami po vodu, policajti prišli, po čase aj odišli, ale ostala na dvore značka z auta, a potom sa pre ňu policajti vrátili, pristavili sa pri obžalovanom a zrejme mu ju vrátili. Ja som v ten deň, 05. 05. 2016 nebola v kontakte s obžalovaným. Obžalovaný chodí cez ich dvor, aj keď tam nič nemá, chodí len k susedovi D. O. na návštevy, ale sused ho pritom nikdy nepozval dnu. Ona nechce, aby obžalovaný chodil po ich dvore, pretože sa ho bojí. Keď vtedy nastriekal niečo psovi do očí, tak psa vzali dnu, vypláchli mu oči, potom sa ukludnil, tak ho pustili zase von.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že ona vyslovene obžalovanému nezakázala chodiť cez ich pozemok, pretože sa spolu nerozprávajú. Dňa 13. 05. 2016 videla, ako manžel preskakuje pred auto obžalovaného, odskočil smerom ku zajačincem, a potom dal päťou na tvár obžalovanému, nevedela ale uviesť, či ho trafil, auto potom išlo pomaly ďalej, smerom ku nej, pri nej potom obžalovaný viac spomalil a povedal, že zabijem ju, aj jej muža, ona ostala stáť vonku, videla, ako šiel potom obžalovaný domov.

Dňa 13. 05. 2016 privolanej hliadke uviedla, čo jej obžalovaný povedal, teda že zabije ju, aj jej muža, a oni jej na to povedali, aby to povedala druhej hliadke. V čase, keď prišla policajná hliadka, stála pri dome, na ceste. Obžalovaný sa pozeral na ňu, keď sa jej vyhráždal, nepovedal pri tom jej meno, ale pozeral sa na ňu. Nevidela, že mal obžalovaný rozbitú peru. Zopakovala, že sa obžalovaného bojí. Pes bol po tom útoku roztrasený, tak ho zobrali dnu, v dome bol asi dve až tri hodiny.

Svedok D. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že dňa 05.05.2016 poškodený V. R. išiel od obžalovaného a kričal „pozri čo som našiel“, to vravel jeho manželke, poškodenej F. R., a bola to značka auta. Nič viac si už ale k tomu nepamätal, len to, že vtedy stál na dvore a toto videl. Majú domy vo vzdialenosti asi 50 metrov, teda vidí všetko. Vôbec si už ale nepamätal, či bol vtedy obžalovaný uňho. Dňa 13.05.2016 hlasno brechali psi poškodeného, teda vedel, že niekto ide. Vyšiel von a videl, ako obžalovaný prichádzal autom. Poškodený vyšiel z domu pískal a kričal niečo na obžalovaného. Obžalovaný si od svedka pýtal štupeľ na sud, na čo mu povedal, že ho nemá, a ešte mu povedal, že poškodený naňho kričal a pískal, na čo mu obžalovaný uviedol, že on nič nepočul. Obžalovaný potom sadol do auta, vracal sa naspäť a poškodený sa mu postavil pred auto, prebehol na bok, a videl, ako trafil päšťou obžalovaného do tváre. Po nejakom čase sa ku svedkovi obžalovaný vrátil a ukázal mu, že má rozbitú peru. Obžalovaný ale vôbec nič so psami nerobil, poškodenú F. R. vtedy vôbec nevidel, na záver uviedol, že poškodený si aj v minulosti na neho kopec vecí povymýšľal, nevedel ale uviesť, prečo to robí. Po tom, ako udrel poškodený obžalovaného päšťou do tváre, obžalovaný išiel ďalej autom, asi 200 metrov je na ceste otočka, tak sa vrátil ku svedkovi, a bol taký uplakáný, rozľútostený, on mu povedal, aby išli na pohotovosť jeho autom, pretože obžalovaný nebol schopný, lebo bol grogy, cestou na ošetrenie sa stretli s policajnou hliadkou. Tí im povedali, že ich potrebujú vypočuť, že na ošetrenie nemôžu ísť. Čo sa týka požívania alkoholických nápojov, obžalovaného v ten deň piť nevidel, a bol normálny, stál na nohách.

Na doplňujúce otázky svedok vypovedal, že dňa 13. 05. 2016 videl obžalovaného prichádzať na vzdialenosť 30 metrov. Počas toho, ako obžalovaný prichádzal, vôbec nikde nestál, zastal až pred ním. Po tom, ako dal poškodenému päšťou, s autom pri nikom nezastal, išiel len na tú otočku na ceste.

Svedok N. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že podstatou preverenia bolo, že volal poškodený R., že obžalovaný mal niečo nastriekať jeho psovi. Prišli na miesto, cestou stretli v aute obžalovaného, ktorého sa opýtali, či náhodou nejde odtiaľ, a on sa ich spýtal, či poškodený naňho zavolať políciu. Došli teda na miesto, poškodený im uviedol, že obžalovaný mal prejsť cez dvor, že mal niečo striekať psovi do očí, že on vtedy nebol v dome, ale že to videl, a pískal na obžalovaného, a že potom sa mal obžalovaný s autom otočiť a mal ísť naspäť a mal zraziť poškodeného, alebo jeho psa. Oni na mieste všetko zdokumentovali, obe oznámenia, potom ku nim prišla aj manželka poškodeného, F. R., ale svedok nevedel uviesť, kde bola. Čo sa týka toho psa, tak tomu nič nebolo, poškodený tam má určite viac ako jedného psa. Psa vtedy na mieste videli, aj poškodený im povedal, že psovi nie je nič. Problém je tá cesta, cez ktorú chodia poškodenému cez dvor. Čo sa týka poškodenej R., tak keď vyťažovali poškodeného, ona na mieste nebola, potom prišla k nim, s ňou sa ale nebavili, ona na mieste nebola, nevedela k tomu nič povedať.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že cestou ku poškodenému nestretli poškodenú R.. Na mieste nevedie žiadna iná prístupová cesta, len táto jedna, ktorú by charakterizoval ako poľnú cestu, takú úzku. Poškodenú nevidel stáť na ceste v blízkosti domu. Poškodený vtedy hliadke neuviedol nič iné, len že obžalovaný mu prešiel po jeho dvore, že mal niečo nastriekať psovi ako aj to, že ho poškodený stihol udrieť päšťou do tváre. Na ich adresu ako policajnej hliadky poškodený nič urážlivé neuviedol. Na poškodenej R. si vtedy svedok nevšimol žiadne zvláštne správanie. Poškodená im vtedy nič neuviedla, teda že by malo dôjsť ku spáchaniu nejakého priestupku alebo podobne. Oni vtedy prišli na dvor poškodeného, vystúpili z auta, boli chrtom ku prístupovej ceste a o všetkom sa bavili, potom nasadli do auta, vtedy prišla na miesto poškodená R., teda po tej prístupovej ceste. Celý čas, ako sa tam s poškodeným bavili, ju nevideli.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok I.. S. G., ktorý po zákonom poučení uviedol, že dňa 05.05.2016, pokiaľ si dobre pamätal, tak mali dve oznámenia, čo sa týka toho prvého, to bolo zo strany poškodeného R., keď prišli na miesto, zastali autom nad obydľím obžalovaného, kde je taká menšia križovatka, a z hory išiel nejaký pán, zistil, že ide o obžalovaného, ktorého sa opýtali, kde býva poškodený R.. a obžalovaný už zrejme vedel, že poškodený naňho zavolať políciu. Po chvíľke prišiel poškodený, ktorý im uviedol, že obžalovaný chodí opitý na vozidle po jeho pozemku, medzi sebou si tam vymieňali názory, obžalovaný bol kľudný, poškodený bol nervózny, mal zvýšený hlas. Oni celú vec preverili, nemali tam ale čo viac robiť, keďže obžalovaný v tom čase na vozidle nejazdil a ani nedochádzalo k žiadnemu napádaniu. Keď sa vrátili na stálu službu, hneď im uviedli, aby išli späť, že volal obžalovaný, že poškodený mu niečo vykrikuje pred domom. Keď sa tam vrátili, prišiel k nim poškodený R., ktorý im

uviedol, že ako obžalovaný prechádzal autom po jeho pozemku, tak mu odpadla tabuľka s evidenčným číslom, že mu ju chcel vrátiť, preto naňho kričal pred domom. Obžalovaný im uviedol, že sa ale bál, preto nevyšiel z domu. Medzi sebou si potom vymenili tú tabuľku a to bolo všetko. K tomu svedok ešte uviedol, že keď tam boli preveriť to prvé oznámenie, tak poškodený R. nespomenul nič s evidenčnou značkou, keby to uviedol vtedy, vyriešilo by sa to hneď pri prvom výjazde.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že poškodený vtedy nespomenul žiadny iný skutok, ako ten, že mal obžalovaný prechádzať autom cez jeho pozemok, ale keď vtedy ku nim prišiel poškodený, držal v ruke nejaký rozsudok, zrejme z minulosti, vravel niečo o náhrade škody, že mu ju obžalovaný ešte nevyplatil. Čo sa týka niečoho iného, poškodený nechcel nič oznamovať. Vtedy na mieste sa obžalovaný snažil byť celý čas kľudný, poškodený rozprával tak hlasno, hlučne, nie agresívne, on má zrejme taký prejav.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky č. 15/2016, č. 16/2016, č. 41/2016 a č. 13/2016.

Zo záverov znaleckého posudku č. 15/2016 PhDr. Emílie Gajdošovej vyplýva, že duševný stav poškodeného V. R. si t. č. nevyžaduje psychoterapiu, ani liečbu. Má osvojené bežné morálne normy a zásady, v stave emočného rozrušenia, príp. pod vplyvom alkoholu ich môže prekračovať a môže sa u neho vyskytnúť aj nevhodné konanie, pretože poškodený je impulzívnejší typ s pohotovosťou ku dráždivosti a hostilným prejavom. Osobnosť poškodeného je bez známok duševného ochorenia, ktoré by si vyžadovalo liečbu a posúdenie psychiatrom. Jeho intelektové schopnosti zodpovedajú dolnému pásmu populačnej normy, IQ 90. Rozloženie intelektovo-mnestických funkcií je nerovnomerné od narodenia, ich ďalšie vystupňovanie mohlo nastať po úraze hlavy a pri zneužívaní alkoholu, a mať za následok zvýšenie jeho dráždivosti, netrpezlivosti a emočnej labilitu. Osobnosť je bez známok duševného ochorenia, má egocentrické črty, je dominantný typ, má oslabenú adaptabilitu, riziko impulzívneho reagovania. Poškodený má vo všeobecnosti tendenciu k nadsadzovaniu informácií týkajúcich sa jeho osoby a k podávaniu klamlivých informácií a tým sú ním poskytované informácie nedostatočne vierohodné. Poškodený má pocity krivdy a hnevu voči obžalovanému, ale v bežnom živote ani konflikte z neho nemá strach. Poškodený má strach z obžalovaného len v situáciách, kedy by vnímal, že spor s ním ide nad bežný rámec ich susedských konfliktov, prípadne v konflikte sa vyskytujú aj iné osoby, ktoré stoja na strane obžalovaného a poškodený cíti ich prevahu.

Zo záverov znaleckého posudku č. 16/2016 PhDr. Emílie Gajdošovej vyplýva, že poškodená F. R. nemá narušenú morálnu úroveň osobnosti, má osvojené štandardné morálne hodnoty a nemá tendenciu ich porušovať. Jej osobnosť nevykazuje žiadne znaky duševného ochorenia a nevyžaduje si žiadnu liečbu ani psychoterapiu. Poškodená netrpí žiadnou chorobou ani poruchou, ktorá by si vyžadovala posúdenie. Intelektové schopnosti poškodenej zodpovedajú strednému pásmu populačnej normy, IQ 101. Osobnosť je bez známok duševného poškodenia, je emočne menej zrelá, ťažšie spracúva emočné podnety, v sociálnych väzbách si je menej istá so submisívnejším správaním, má sklon k vyhýbaniu sa emočným väzbám mimo rodinného okruhu, má znaky neurotizácie. U poškodenej sa nevyskytuje porucha, ktorej základom by bola psychotrauma súvisiaca s prežitými udalosťami. V súvislosti s udalosťami, ktoré zažíva v susedských vzťahoch, má pocit strachu, ohrozenia, snaží sa vyhýbať kontaktu so susedovcami, sama nevyvoláva ani nevyhľadáva konflikty s nimi. Poškodená nemá tendenciu zámerne a vedome klamať, nadsadzovať prežité udalosti. Podávané informácie sú skreslené subjektívne, t. j. je do situácie emočne zaangažovaná a má tendenciu k ochrane seba a manžela tým spôsobom, že zdôrazňuje krivdy, ktoré prežíva jej rodina zo strany obžalovaného. Posúdenie vierohodnosti jej výpovede sa dá objektívne merať psychodiagnostickými technikami, kde nevyšli ukazovatele k vedomému neprimeranému skresľovaniu prežitých udalostí. Konflikty s obžalovaným majú dlhoročný charakter a zasahujú do kvality života poškodenej tým, že jej znepriemňujú životnú pohodu, vytvárajú pocity ohrozenia a obáv. Udalosti na poškodenú nemajú dopad na jej osobnosť v takej miere, že by vyvolali duševnú poruchu, ktorá by si vyžadovala liečbu. Poškodená má obavy zo stretnutí s obžalovaným, nevie odhadnúť, aké bude jeho správanie voči nej a voči jej manželovi, necíti sa v jeho prítomnosti bezpečne, má sklon vyhýbať sa stretnutiam s ním.

Zo záverov znaleckého posudku č. 41/2016 MUDr. Kvetoslava Moravčika vyplýva, že vyšetrenie obžalovaného nepotvrdilo u neho výskyt duševnej choroby a ani takej duševnej poruchy, ktorá by choromyselne menila logiku jeho uvažovania taktiež u obžalovaného sa v časoch spáchania skutkov nevyskytovala žiadna duševná choroba ani porucha. Obžalovaný v čase spáchania skutkov mal neporušené rozpoznávacie a ovládacie zložky svojho konania, preto mohol v plnom rozsahu rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a v plnom rozsahu mohol svoje konanie ovládať. Obžalovaný nikdy netrpel žiadnou duševnou chorobou a ani poruchou, ktorá by choromyselne menila logiku jeho uvažovania a rozhodovania, preto vždy chápal adekvátne zmysel trestného konania. znalec

nepovažuje pobyt obžalovaného na slobode za nebezpečný pre spoločnosť, preto ani nepotrebuje žiadnu formu liečby. Obžalovaný nie je závislý na alkoholických nápojoch ani iných psychofarmakálnych látkach. Na spáchaní trestnej činnosti sa u obžalovaného nepodielala žiadna forma rozvinutej závislosti. Osobnostno-povahová štruktúra obžalovaného je zrelá, zložitejšie štruktúrovaná, má bohatú a širokú záujmovú sféru, je skôr obetavý a ochotný pomáhať iným.

Zo záverov znaleckého posudku č. 13/2016 PhDr. Emílie Gajdošovej vyplýva, že intelektové schopnosti obžalovaného zodpovedajú strednému pásmu populačnej normy, má dobré dispozície na rozumové posúdenie prežívaných a sledovaných udalostí, aj svojho konania. Osobnosť je bez známk duševného ochorenia, emočne labilná, má pohotovosť k impulzívnym reakciám, poruchám v medziľudských a emočných väzbách, sklon k presadzovaniu si svojho názoru. Konfliktné situácie medzi obžalovaným a poškodenými majú viacročný charakter, ide o susedské nezhody, robenie si naschvál aj na nepodstatných maličkostiach. Množstvo drobných konfliktov vytvorilo vzájomnú averziu, kedy konflikt vznikne aj pri nepodstatnej okolnosti. V prípade vyhrotenia prechádza do rozličných stupňov agresívneho správania (verbálne aj fyzické formy agresie). U obžalovaného nie je nadmerne vysoký predpoklad protispoločenského správania. Obžalovaný je schopný sa z trestu poučiť a v záujme ochrany svojej osoby pred ďalším trestom sa vyhnúť opakovanému nevhodnému konaniu. Obžalovaný nie je zvýšene sugestibilný, manipulovateľný, ani ovplyvniteľný, vie si presadiť svoj názor, riadi sa podľa svojich rozhodnutí, má sklon skôr k dominantnému presadzovaniu si svojich potrieb a očakávaní. Nemá sklon k patologickej agresii, je impulzívnej povahy, potrebuje sa dominantne presadzovať voči iným ľuďom. Výraznejšie poruchy správania a zvýšenie agresívneho konania je možné u neho predpokladať po požití alkoholických nápojov. Obžalovaný nemá sklon k patologickému klamstvu, počas výpovede má sklon k zamlčovaniu tých údajov, ktoré by vrhali na neho nepriaznivé svetlo, vyvíňovaniu sa zo svojho podielu na vzniknutých konfliktoch, k presunu zodpovednosti za vzniknutú situáciu na iné osoby.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výpisy oznámenia zo stálej služby OO PZ (č.l. 206 - 212), návrh na vykonanie exekúcie (č.l. 213), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/75/2014 (č.l. 215 - 224), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/30/2015 (č.l. 225 - 227), lekárske správy (č.l. 228 - 230), správy na obžalovaného a odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 254 - 256).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Jediným dôkazom, ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, je výpoveď poškodeného V. R. a poškodenej F. R.. Vo vzťahu ku prvému skutku ale výpoveď poškodeného V. R. nepotvrďuje žiadny iný vykonaný dôkaz, práve naopak. Obžalovaný a svedok D. O., bezprostredný sused poškodených, vypovedali, že nedošlo k žiadnemu útoku autom obžalovaného na poškodeného. Túto verziu potvrdil aj svedok I. S. G., ktorý po príchode na miesto nevidel, že by obžalovaný jazdil na aute, a poškodený tomuto svedkovi neuvádzal vôbec nič ohľadne toho, že by ho mal obžalovaný ohrozovať na motorovom vozidle, a že by pri tom malo dôjsť ku poškodeniu fúrika. Podľa výpovede svedka poškodený vtedy riešil len niečo ohľadne náhrady škody z minulosti. Nepotvrdila sa preto výpoveď poškodeného, že došlo konaním obžalovaného ku poškodeniu fúrika, a že tento fúrik videla aj privolaná hliadka polície. Podľa názoru súdu, pokiaľ by došlo ku konaniu obžalovaného popísanému v skutkovej vete pod bodom 1/ obžaloby, poškodený by privolanej hliadke uviedol, akého konania sa mal obžalovaný dopustiť, a ukázal by aj polícii poškodený fúrik. Sám to aj v rámci výsluchu uviedol, že fúrik privolaná hliadka polície videla, čo sa však tiež nepotvrdilo. Taktiež je otáznave, že ak malo dôjsť k ohrozovaniu poškodeného obžalovaným motorovým vozidlom, ako to uviedol poškodený, prečo volal na tiesňovú linku 158 až niekoľko hodín po tomto incidente, a nie hneď po ňom, čo je potvrdené výpismi z tiesňovej linky. Svedok I. S. G. nepotvrdil ani verziu poškodeného vo vzťahu k tabuľke s evidenčným číslom, pretože ako uviedol, pri prvom výjazde na miesto im poškodený ohľadne tejto tabuľky vôbec nič nespomenul, preto sa na miesto museli vrátiť ešte raz, aby vrátili tabuľku s evidenčným číslom obžalovanému. Pokiaľ by im to poškodený uviedol, mohli to vyriešiť hneď pri prvom výjazde. Ohľadne druhého skutku uvedeného v obžalobe súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo potvrdené ani spáchanie tohto skutku. Poškodená F. R. síce popísala, ako sa jej mal obžalovaný dňa 13. 05. 2016 vyhrážať, čo potvrdil aj poškodený, a obaja poškodený aj uviedli, že obžalovaný mal niečo nastriekať do očí jednému z ich psov, ale ostatné dôkazy tieto výpovede opäť vyvracajú. Svedok D. O. vypovedal, že po celý čas videl, ako sa obžalovaný blíži na motorovom vozidle k jeho domu, pričom nikde nezastavil, zastal až pri svedkovi, teda nemohol nič nastriekať psovi do očí. Taktiež uviedol, že ako sa obžalovaný vracal smerom ku svojmu domu, mu poškodený skočil pred auto, obehol ho a udrhel obžalovaného do tváre. Obžalovaný sa ale s vozidlom nikde nezastavil, na križovatke sa otočil a po čase sa vrátil ku svedkovi. Taktiež svedok N. K. vypovedal, že po príchode na miesto videli psa poškodeného, ktorému

nič nebolo, a taktiež sa po celý čas bavili s poškodeným, ktorý im ale nič ohľadne vyhrážania voči jeho manželke neuviedol. Svedok taktiež vypovedal, že po celý čas na mieste nevideli poškodené, ani ju nestretli počas ich prízjazdu na miesto, tá ku nim prišla až keď z miesta odchádzali. Opäť je tu teda len výpoveď poškodených, ktorí zo spáchania skutku usvedčujú obžalovaného. Napokon v tejto súvislosti ešte súd poznamenáva, že trestné stíhanie ohľadne ďalšieho skutku bolo zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, a to z dôvodu, že vyšlo najavo, že poškodená F. R. v pôvodnej výpovedi nevytvrdela pravdu, a svoju výpoveď neskôr zmenila. Navyše, poškodená už bola v roku 2011 právoplatne odsúdená za spáchanie prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

Je evidentné, že medzi obžalovaným a poškodenými trvajú niekoľkoročné spory ohľadne prechodu cez pozemok poškodených, tieto spory ale nie je možné donekonečna riešiť privolávaním polície a následným podávaním trestných oznámení. Aj znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenými vznikajú konflikty už aj pre bežné veci. Súd poznamenáva, že právo prechodu cez pozemok ako vecné bremeno, resp. zákaz takéhoto prechodu je potrebné riešiť v rámci civilného konania. ako bolo preukázané, poškodená F. R., ako vlastníčka pozemkov, výslovne ale nezakázala obžalovanému prechod cez ich pozemok, čo sama potvrdila vo výpovedi.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti sú potom podľa názoru súdu tak závažné dôvodné pochybnosti, ktoré nemôžu viesť k uznaniu viny obžalovaného, práve naopak súd po takto vykonanom dokazovaní nemal inú možnosť, ako obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, a to z dôvodu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Zo skutkov tak, ako sú uvedené v obžalobe, je obžalovaný usvedčovaný len poškodenými, pričom ostatné vykonané dôkazy relevantným spôsobom spochybnili výpoveď oboch poškodených a ich verziu o incidente s obžalovaným.

Záver súd už len poznamenáva, že aj oslobodenie obžalovaného spod obžaloby je zákonným rozhodnutím v prípade, ak prokurátor, ktorý zastupuje obžalobu, neunesie dôkazné bremeno. Súd v tomto prípade na základe vykonaného dokazovania nemal inú možnosť, ako za dôsledného rešpektovania zásady in dubio pro reo oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

V rámci adhézneho konania si poškodení neuplatnili nárok na náhradu škody, súd preto o škode nijakým spôsobom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.